

A FOST ODATĂ O FEMEIE CARE VOIA SĂ AIBĂ UN COPILAȘ, DAR NU ȘTIA DE UNDE SĂ-L IA. O VRĂJITOARE I-A DAT UN BOB DE ORZ FERMECAT ȘI I-A SPUS SĂ-L PUNĂ ÎNTR-UN VAS. FEMEIA A FĂCUT ÎNTOCMAI ȘI ÎNDATĂ A RĂȘARIT O FLOARE MARE ȘI FRUMOASĂ. ERA O FLOARE CA TOATE FLORILE, NUMAI CĂ DREPT ÎN MIJLOC ȘEDEA PE PISTILUL VERDE O FETIȚĂ GINGAȘĂ ȘI DRĂGĂLAȘĂ, NU MAI MARE DECÂT UN DEGET. ȘI DE ACEEA I S-A SPUS DEGETICA.

I-A FĂCUT UN LEAGĂN DINTR-O COAJĂ DE ALUN, SALTEA DIN PETALE ALBASTRE DE TOPORAȘI, IAR PLAPUMA ERA O PETALĂ DE TRANDAFIR. ÎNTR-O NOAPTE, PE CÂND ȘEDEA FRUMUȘEL ÎN PĂTUCUL EI, O BROASCĂ A SĂRIT PE FEREASTRĂ ȘI A LUAT COAJA DE ALUN CU GÂND S-O DEA PE DEGETICA DE NEVASTĂ FECIORU-SĂU. „CUAC-CUAC”, AU ZIS CELELALTE BROAȘTE, APOI AU PUS-O PE O FRUNZĂ DE NUFĂR, ÎN MIJLOCUL APEI, CA SĂ NU POATĂ FUGI.

